

[Palle Simonsen]

Det andet argument er, at vi endnu ikke hos regeringen har fundet forståelse for at øge forsvarsbudgettet. Vi har nu haft forsvarsforhandlinger; vi har ikke haft dem i ¾ år, men man kan sige, at vi faktisk er gået i gang for ca. ¼ år siden, og endnu er der intet resultat. Endnu må vi konstatere, at regeringen i højere grad har følt sig tilskyndet til at lytte til det radikale venstres 10 mandater end til de mange, der her i folketinget står bag ønsket om forøgelsen. Jeg er sikker på, at når vi senere på dagen skal gøre antallet af stemmer op bag de 200 mill. kr., så vil det vise sig, at det er et meget betydeligt antal stemmer, der står bag.

Formanden sagde ved indledningen til mødet, at det radikale venstre ikke længere er medforslagsstiller til ændringsforslaget om forøgelse af udgifterne til hjemmeværnet. Jeg vil ikke sige, at det er interessant. Jeg synes faktisk, det er nedslående. Det viser altså, at regeringen, til trods for at man søger at tage hensyn til det radikale venstre, ikke engang kan få så megen støtte fra det radikale venstre, at de ekstra 12 mill. kr. til hjemmeværnet kan få det radikale venstres støtte. Det viser noget om, hvilken partner det radikale venstre er på dette område.

Jeg vil godt for en ordens skyld sige, at det, vi foreslår, i virkeligheden er yderst beskeden. Hvis vi ikke havde taget hensyn til landets økonomiske situation, så havde vi foreslået en større forøgelse af forsvarsbudgettet end de 3 pct., det ved alle. De styrkemål, som er indeholdt i den nuværende forsvarslov, har et stort flertal fundet rigtige ved lovens vedtagelse i 1973, på et tidspunkt, hvor den sikkerhedspolitiske udvikling tegnede sig betydelig lysere, end tilfældet er i dag, og hvor Warszawapagten faktisk lige havde indledt den vældige oprustning, vi har været vidne til i sidste halvdel af 1970'erne. Der er således intet argument for nedskæring af den nuværende lovs styrke- og materielmål. Enhver ved, at hvis man skal tilgodese det, der står i den nuværende forsvarslovgivning, så skal der flere penge til. Derfor skal det også for en ordens skyld siges, at de 200 mill. kr. ikke er nok i sig selv, at det naturligvis – det er vi parate til – må følges op af ekstra bevilninger i årene, der kommer. Det, der for os er afgørende at få fastslået, er, at vi ikke vil være et halvhjertet, men et helhjertet NATO-medlem.

Vi kan naturligvis støtte regeringens ændringsforslag om den ekstra bevilling til hjemmeværnet på de 12 mill. kr. Jeg synes dog, det skal siges ved denne lejlighed, at selv om det falder på et tørt sted, som det vil gøre overalt i forsvaret, så løser man ikke hjemmeværnets problemer for de frivillige alene ved øgede midler. En række opinionsundersøgelser omkring hjemmeværnet dokumenterer meget klart, at det, der er afgørende for de frivillige, er, at man har troen på det forsvar, der eksisterer, som helhed. Det synes jeg nok skal siges.

Resultatet af vor samlede budgetplan er altså 7 mia kr., som kan forøges, hvis de ses i lyset af en stram indkomspolitik, som så igen vil medføre, at der bliver en betydelig nedgang i pris- og lønreserven.

Vi er i år i den situation, som jeg ved finanslovdebatten sidste år udtrykte håb om at vi ville komme i, nemlig at venstre og vi er sammen om et stort antal ændringsforslag, og jeg skal derfor ikke komme med kommentarer til venstres spareforslag.

De 3 forligspartier har tilsyneladende fået frikort til enkelte spredte ændringsforslag. Jeg kan sige om disse ændringsforslag, at vi kan støtte CDs ændringsforslag om en nedskæring af det kulturformidlende arbejde, men vi kan ikke støtte det radikale venstres ændringsforslag. Hvad angår Danmarks retsforbund, er der enkelte ændringsforslag, vi er enige om, og som vi stiller sammen. De øvrige forslag kan vi ikke støtte; det gælder ikke mindst de ændringsforslag, der i virkeligheden har det sigte, at vi skal meldes ud af EF. Hvad angår SF, stemmer vi også imod ændringsforslagene. Det er spørgsmålet om nedlæggelse af forsvaret, spørgsmålet om udmeldelse af EF. Vi stemmer også imod VS' ændringsforslag. Det er jo mærkesager, der her kommer frem i stribevis, for VS' vedkommende nedlæggelse af kongehuset, og heller ikke det føler vi nogen trang til at stemme for.

Lad mig så til sidst sige til fremskridtspartiet, at vi orker faktisk ikke at genoptage diskussionen om aflevering af ændringsforslagene. Vi har efterhånden vænnet os til, at vi først får dem på dette tidspunkt. Jeg skal kun komme med den ene bemærkning, at hvis så omfattende ændringsforslag som dem, fremskridtspartiet har lagt frem, var kommet fra en regering så sent, som tilfældet